

Afscheid van een geweldige Vrijwilliger: Jan Molenaar

Elk kwartaal zetten we een vrijwilliger in het zonnetje, vanwege de grote waarde die hij of zij heeft (gehad) voor onze mooie vereniging. Elk kwartaal is dat iemand uit een bepaalde leeftijdsgroep, passend bij het seizoen en passend bij de levensfase van die vrijwilliger.

In de Winter wordt er iemand belicht, die vanwege hoge leeftijd niet meer actief is bij HSV, maar dat wel lang is geweest en daarmee heeft bijgedragen aan de vereniging, zoals die zich heeft ontwikkeld (historisch perspectief). Het is nu augustus en het is daarmee de beurt aan de Vrijwilliger van de Zomer (zie elders op de site). En toch is er een goede reden om nu ook Jan Molenaar als Vrijwilliger in het zonnetje te zetten.

Eigenlijk zouden we hem ook 'Vrijwilliger van de Winter' kunnen noemen.....Jan Molenaar. Het is nu weliswaar nog geen winter, dus eigenlijk is het niet de goede tijd, maar we willen er niet een half jaar mee wachten om deze waardevolle vrijwilliger vol in de zon te zetten. En hem met een mooie bos bloemen en een bon van Herberg Jan enorm te bedanken voor ál zijn inzet voor HSV.

Want twee weken geleden heeft Jan Molenaar zijn werkzaamheden als vrijwilliger bij HSV moeten beëindigen. "Met pijn in mijn hart, maar om gezondheidsredenen kan het gewoon écht niet meer, dus ik kan niet anders dan accepteren dat ik per direct moet stoppen."

En dat voelen we meteen! Want naast dat hij al zo'n twintig jaar lang vrijwel dagelijks bij HSV kwam om de kleedkamers schoon te houden, samen met zijn grote maat Piet Bolten, verzorgde hij ook de was van de Selectie (1^e, 2^e en de A1-junioren/ JO19-1). Een klus van behoorlijke omvang.

Jan is 82 jaar en al 53 jaar getrouwd met Ria, die verkering met hem kreeg toen hij in het 5e voetbalde bij HSV. Eerder had hij het tot het 2e geschopt, maar op enig moment was het toch veel leuker om in een vriendenteam te spelen en dat werd het 5e. Jan begon overigens al op heel jonge leeftijd met voetballen bij HSV. "Ik loop hier al zéker meer dan 65 jaar rond. Toen ik begon als jong spelertje lag het veld nog bij de kerk. Dat was zo in die tijd; we waren een echte Rooms-Katholieke club. Maar wel grote rivaliteit met de katholieke clubs uit de buurt, zoals AFC'34 uit Alkmaar. Nou, dat RK is er gelukkig inmiddels wel vanaf."

Als ik Jan vraag wat maakt dat hij zich zó lang heeft ingezet voor HSV, geeft hij als antwoord: "Ik voel me er gewoon thuis. Ik heb wel wat kleine zijstapjes gezet, o.a. bij Limmen, maar bij HSV voel ik me gewoon thuis. Het is altijd gezellig geweest. En op vrijdagochtend is het nog steeds gezellig als we koffiedrinken met de lijnentrekkers". Van gezelligheid houdt hij dus en werken in teamverband gaat hem supergoed af.

Dat blijkt ook wel uit alles wat hij in die jaren aan vrijwilligerswerk heeft verricht bij HSV. Naast actief voetballer was hij al snel onbetaald jeugdtrainer en begeleider. Hij noemt verschillende namen uit het Jong-Seniorenteam, dat hij destijds begeleidde: Jaap Buis, Frans van der Laarschot, Wilbert Groot, Appie Hoetjes, Perry Bakker en Peter Dekker. "Bij de rotonde moesten we op gegeven moment de auto van Peter Dekker aanduwen en toen ie weer reed er gauw inspringen." Hij zucht, even verzonken in de herinneringen en zegt dan: "dat waren nog eens tijden". Hij kijkt naar Ria, die beaamt: "ja....dat waren nog eens tijden".

Jan schreef stukjes in de HSV-er ("of nou ja, stukjes....hele fantasieverhalen waren het") die hij dan naar buurman De Boer bracht, die wedstrijdsecretaris was en daarnaast de redactie van het clubblad verzorgde. En Jan bracht de HSV-ers ook rond natuurlijk.

Zelf is hij ook een aantal jaren wedstrijdsecretaris geweest en stapte vervolgens in het hoofdbestuur, in de tijd dat Cor Keeman voorzitter was. Goede vergaderingen en na de vergaderingen stappen in Alkmaar. Ria glimlachend: "Ze waren een beetje stout" en dat wordt dan weer door Jan beaamd.

Zelf heeft Ria een paar jaar in de kantine diensten gedraaid, maar verder was ze niet heel actief voor de club. Ze kwam wel graag mee, omdat ze het gezellig vond. Samen hebben Jan en Ria twee dochters, waarvan de jongste heel sportief was en ook een tijdje bij HSV heeft gevoetbald. En nu voetbalt een kleinzoon bij HSV, dus daar komen ze nu regelmatig naar kijken. "Verder was ik niet veel bij HSV. Maar ik heb het hem altijd gegund, die ruimte om bij zijn club rond te lopen. Elkaar de ruimte geven is belangrijk. En ik wist dat het hem goed deed. Bovendien is het belangrijk om iets te betekenen voor anderen, sociaal te zijn. Dat zien we ook terug bij onze kinderen en dat is mooi."

Dat is zeker mooi. En zij hebben het voorbeeld geleefd. Ria in de dingen die zij heeft gedaan en Jan in al die dingen die hij voor HSV heeft gedaan. In wat hij voor HSV heeft betekend: zo waardevol. Hij voelde zich altijd thuis bij HSV, maar het zijn vrijwilligers zoals Jan, die HSV tot thuis laten voelen!!

Dank je wel voor al die jaren inzet Jan.

En we hopen je nog regelmatig langs de lijn of voor een afzakkertje in de Basis te ontmoeten.